

Kuusteist meeste kirja

2017. aasta kevadel saatsime laiali üleskutse reale Eesti meesprosaistidele, et nad kirjutaksid „Loomingu Raamatukogule” kirja. Kirja, mis kajastaks seda, mida nad mõtlevad elust ja armastusest, elust ja kirjandusest Eestis ja maailmas, tulevikust, olevikust või minevikust. Kirja kas tõelisele või imaginaarsele adressaadile, sellele, kellele peavad vajalikuks või võimalikuks.

Sügisel laekus toimetusele kuusteist kaastööd. Kirjad on laadilt eripalgelised, intiimsetest ofitsiaalseteni, adresseeritud nii minevikku, olevikku kui ka tulevikku, kõige rohkem siiski naistele, olgu siis abikaasale, emale, tütrele või pojatütrele, endistele ja praegustele kallimatele. Niisamuti leidub aga kirju Eesti rahvale ja riigile, Jeesusele, iseendale, arbitraažikohtule, vanaonule, kunstisõbrale, sõpradele, kes veel meie seas, ja neile, kes juba lahkunud.

Nüüd ühiste kaante vahele koondatuna loovad need loodetavasti omamoodi momentvõtte meie praegusest ajastust ja vaimusisusest. Ja sellise, läbi paljude silmade nähtud elu läbilõike väärtus ajas küllap ainult kasvab.

Kogumikku „Kuusteist Eesti kirja” võib pidada ka mõtteliseks järjeks varem „Loomingu Raamatukogu” sarjas ilmunud Eesti naiskirjanike kogumikele „Kaksteist Eesti kirja” (1995) ja „Kolmteist Eesti kirja” (2016).

Toimetus